

loop van de 5 voorafgaande jaren werden failliet verklaard.

De aansprakelijkheid op basis van artikel 530 W.Venn/XX.226 WER strekt enkel tot de sociale bijdragen verschuldigde in het huidige faillissement. Een bestuurder kan niet aansprakelijk worden gesteld voor de schulden van de eerder failliet verklaarde vennootschappen ook al was hij bij die faillissementen betrokken.

Bijgevolg, door te oordelen dat er geen reden bestaat om de vordering te herleiden tot 181.562,49 EUR, zijnde de socialezekerheidsbijdragen verschuldigd in het faillissement van V. NV en de eiser dienvolgens te veroordelen tot de socialezekerheidsbijdragen verschuldigd in de drie faillissementen, verantwoordt de appelrechter zijn beslissing niet naar recht.

Conclusie van advocaat-generaal SPZUNAR, 23 januari 2019, nr. C-509/17

INSOLVENTIE

Rechten van de werknemers – Overgang onderneming – Gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijke gezag

INSOLVABILITÉ

Droits des travailleurs – Réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice

Op 23 januari 2019 heeft advocaat-generaal SPZUNAR zijn conclusie neergelegd in de zaak *Plessers*.

Vooreerst herhalen we kort de feiten. Mevrouw Plessers was een werknemster bij NV Echo. Op 23 april 2012 wordt in hoofde van NV Echo een procedure tot gerechtelijke reorganisatie geopend. Initieel was de doelstelling van de gerechtelijke reorganisatie het bekomen van een collectief akkoord. Deze doelstelling wordt gewijzigd naar een overdracht onder gerechtelijk gezag (GROG) op 19 februari 2013. Op 22 april 2013 wordt aan de gerechtshandatarissen de machtiging verleend om de NV Echo over te dragen aan Prefaco. Bij deze overname zouden 164 werknemers worden overgedragen. Mevrouw Plessers behoorde niet tot deze 164 werknemers en werd op 24 april 2013 hiervan in kennis gesteld. Mevrouw Plessers gaat niet akkoord met haar weigering tot overname en stelt Prefaco in gebreke. Bij gebrek aan overeenstemming tussen beide partijen legt zij een verzoekschrift neer bij de arbeidsrechtbank van Antwerpen. Nadat haar eis in eerste aanleg werd afgewezen, stelt zij hoger beroep in bij het arbeidshof te Antwerpen. Het hof beslist om de behandeling van de zaak te schorsen en volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Hof van Justitie:

Is het keuzerecht voor de overnemer uit artikel 61, § 4 [WCO], in de mate dat deze “gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag” is aangewend

met het oog op het behoud van het geheel of [e]en gedeelte van de vervreemder of van zijn activiteiten, in overeenstemming met [richtlijn nr. 2001/23], in het bijzonder met de artikelen 3 en 5 van deze richtlijn?

De advocaat-generaal bij het Hof van Justitie splitst zijn antwoord op deze vraag in twee:

- 1) Voldoet de GROG aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 5, 1. Richtlijn nr. 2001/23?
- 2) Is de mogelijkheid van de overnemer om over te nemen werknemers te kiezen in overeenstemming met artikelen 3 en 4 richtlijn nr. 2001/23?

Het antwoord op beide vragen is negatief. Volgens de advocaat-generaal kan de GROG niet worden beschouwd als “een faillissementsprocedure of [in] een soortgelijke procedure met het oog op de liquidatie van het vermogen van de vervreemder”. In tegendeel, volgens de advocaat-generaal staat de continuïteit van de onderneming en het behoud van de onderneming centraal bij de GROG. Bovendien is de advocaat-generaal van mening dat de gerechtsmandataris niet kan worden beschouwd als toezicht door een overheidsinstantie. Op basis hiervan concludeert de advocaat-generaal dat de GROG niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 5, 1. richtlijn nr. 2001/23 en niet is uitgesloten van de toepassing van artikelen 3 en 4 richtlijn nr. 2001/23.

Indien de GROG niet valt onder de uitzondering van artikel 5, 1. Richtlijn nr. 2001/23, dan rijst de vraag of het keuzerecht van de overnemer in artikel 61, § 4 WCO, thans artikel XX.86, § 3 WER, in overeenstemming is met artikelen 3 en 4 richtlijn nr. 2001/23. Opnieuw is het antwoord negatief. De advocaat-generaal concludeert dat richtlijn nr. 2001/23 zich verzet tegen een nationale wettelijke regeling waarin de verkrijger het recht heeft om te kiezen welke werknemers hij wil overnemen wanneer hij gebruik maakt van de GROG.

Ondernemingsrechtbank Gent (afd. Gent), 6 december 2018

INSOLVENTIE

Rechtsmisbruik – Aangifte van faillissement – Definities en toepassingsgebied – Collectieve schuldenregeling – Vrij beroepsbeoefenaar

INSOLVABILITÉ

Abus de droit – Aveu de faillite – Définitions et champ d’application – Règlement collectif de dettes

Vroeger kon de vrije beroepsbeoefenaar enkel beroep doen op de collectieve schuldenregeling (CSR). De andere insolventieprocedures, i.e. faillissement en gerechtelijke reorganisatie, stonden enkel open voor kooplieden. Echter, sinds 1 mei 2018 kunnen vrije beroepsbeoefenaars ook beroep doen op de collectieve insolventieprocedures voor ondernemingen. Dit is een